

ДОБРОТВОРНИ РАД У ИСЛАМУ

الخدمة الاجتماعية في الإسلام

< الصربية >

др. Закир Наик

ذاكر عبد الكريم نايك

Превод и рецензија:

Амра Клица
Љубица Јовановић

ترجمة و مراجعة:

عمرة داتسيتش
ليوييتسا يوفانوفيتس

Добротворни рад у Исламу

У Исламу, друштвено-користан рад има огроман значај. Свако дело које се чини за добробит свих људи, уз тежњу да се тиме постигне Божије задовољство, рачуна се у добра дела. Ако у том делу нема примеса дволичности и тежње приказивања пред другим људима, за њега сигурно следи награда од Бога. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Ко учини добро дело, добиће велику награду за њега и биће страха на Судњем дану поштеђен. (Кур'ан, поглавље Мрави, одломак 89)

Ко уради добро дело, биће десетороструко награђен. (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 160)

Онај ко буде урадио колико трун добра видеће га. (Кур'ан, поглавље Земљотрес, одломак 7)

Бог у Кур'ану на многа места понавља наредбу да се лепо понашамо, да дајемо милостињу и да помажемо угроженима и сирочадима. У наведеним одломцима није направљена разлика између добротворства према муслиманима и другима. Не постоје такве границе у чињењу општег добра - обухватају и муслимане и немуслимане. Божији Посланик, мир над њим, је јасно дао до знања да се добротворство према било ком људском бићу и живом створењу убраја у добра дела: **"Сваком муслиману који засади воћку или посеје семе, па се њиховим плодовима окористе птице, људи или животиње, биће му уписано у добра дела."** (Хадис бележи Ел-Бухари)

"Уклонити са пута оно што смета људима је део имана (веровања)." (Хадис бележи Ел-Бухари)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Један човек је, идући путем, наишао на трновиту грану, па је склонио, да не би сметала људима. Бог му је због тога опростио."** (Хадис бележи Ел-Бухари)

Ислам наређује да се према свему око нас односимо пажљиво и са добротворством.

Муслиман који ради за опште добро свих људи, и муслимана и немуслимана, очекујући Божије задовољство, може да се нада вишеструкој награди. Једна награда је за чињење добра, а друга за подстицање других људи да размишљају о Богу. Друштвено-корисни рад, уколико је усмерен ка муслиманима, зове се ислах. Уколико је усмерен ка немуслиманима, зове се да'ва.

Хаким б. Хизам, Бог био задовољан њиме, је упитао Божијег Посланика, мир над њим: **"Божији Посланиче, у предисламском периоду сам чинио многа добра дела: одржавао сам родбинске везе, ослобађао робове и удељивао милостињу. Хоћу ли бити награђен за та дела?"** Посланик му одговори: **"Прихватио си ислам са свим добрим делима која си чинио од раније."** (Хадис бележе Ел-Бухари и Муслим)

Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преноси да је Божији Посланик, мир над њим, рекао: **"Један је човек осетио снажну жеђ док је путовао. Сишао је до извора испод пута и пио. У повратку, видео је пса како дахће и од жеђи гризе земљу. Помислио је: 'Овај пас пати од истог проблема као и ја.'** Сишао је до врела, напунио је ципелу водом и донео је псу. Као награду за то, Бог му је опростио." Другови су упитали: **"Божији Посланиче, зар ћемо бити награђени за добротинство према животињама!?"** Он одговори: **"Да. Награда следи за добротинство према свему што је живо."** (Хадис бележи Ел-Бухари)

Дакле, општекорисне друштвене активности су од великог значаја у Исламу, без обзира да ли су корисници добротинства муслимани или немуслимани.

Са друге стране, систем зеката (милостиње) је прописан само муслиманима, а његови корисници могу бити углавном муслимани. Узвишени Бог нас прецизно обавештава о категоријама корисника зеката :

Зекат (милостиња) припада само сиромасима и невољницима, и онима који га скупљају, и онима чија срца треба придобити, и за откуп из ропства, и презадуженима, и у сврхе на Божијем путу, и путнику. Бог је одредио тако! А Бог све зна и мудар је. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 60)

